

מטתו שלשלמה זהו כסא הכבוד של המלך שהיא המלכות

רְבִי שְׁמֵעוֹן פָּתַח וְאָמַר וּפְתַח רַשְׁבַּי לְדְרוֹשׁ בְּסִתְרֵי תוֹרָה וְאָמַר לְבָאֵר אֶת מִשׁ"כ, (שיר השירים ג) **הִנֵּה מִטָּתוֹ שְׁלֹשָׁמָה שְׁשִׁים גְּבוּרִים סָבִיב לָהּ וְגו'.** הִנֵּה מִטָּתוֹ שְׁלֹשָׁמָה, מֵאֵי מִטָּתוֹ וּמִשׁ"כ הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁלְשֹׁמָה קֶשֶׁה מֵה נִקְרָאת מִטָּתוֹ. **דָּא כְרָסִי** (נ"א ערסא) **יְקָרָא דְמִלְכָּא, דְכְתִיב בֵּיהּ, (מְשָׁלִי לֵא) בָּטַח בַּהּ לֵב בַּעֲלָהּ** אלא אומר רשב"י שזה כסא הכבוד של המלך שהיא המלכות היורדת אל הבריאה ואז היא כסא אל האצילות שכתוב על הכסא הזה בטח בה לב בעלה דהיינו שבידה נמסר הכח לדון את העולם ואפילו שהיא נמצאת בבריאה, בוטח בה בעלה ז"א שלא יתאחזו בה החיצונים לפי שהיא מן האצילות (מק"מ). **שְׁלֹשָׁמָה, מִלְכָּא דִּי שְׁלֹמָה כְּלָא דִּילֵיהּ הוּא** ומש"כ שלשלמה פירושו שהוא המלך שכל השלום שלו דהיינו המלך ז"א שהיסוד הנקרא שלום הוא שלו (מק"מ). **שְׁשִׁים גְּבוּרִים סָבִיב לָהּ, דְאֵתְאֲחֲדָן בְּסִטְרָהּ אַ מְדִינָא קְשִׁיָּא** ומש"כ ששים גבורים סביב לה פירושו שהם ה"ג הנמצאים מהחסד עד ההוד ונכללים ביסוד וכל אחד כולל מעשר וביחד הם ששים והם נאחזים מצדה של המלכות שהיא מצד הדין הקשה בכדי לשומרה מהחיצונים, **וְאֶקְרוּן, שְׁתֵּינָן פּוֹלְסֵי דְנוֹרָא,** (ס"א שתין מזינין זיוני קשין) **דִּהוּא נַעַר, אֶתְלַבֵּשׁ בַּהּ** והם נקראים ששים מקלות של אש שאותו הנער שהוא מלאך מטטרו"ן מתלבש בהם בכדי להנהיג את העולם במדת הדין.

מימינו של מלאך מטטרון להב החרב החזקה ומשמאלו אש שורפת וחזקה
מִימֵינָהּ, שֶׁנָּנָא דְחַרְבָּא תְּקִיפָא ומימינו של מטטרון יש להט החרב
 החזקה ושנונא והוא דין רפה כמו החרב הפועלת דין רק למי שמתקרב
אליה (רמ"ק), מִשְׁמָאֲלֵיהּ גּוֹמְרֵי דְנוֹרָא תְּקִיפָא, דְּמִתְאַחֲדָא
בְּגֻלְפֵי (ס"א בְּקִלְפֵי 100)), בְּשִׁבְעֵין אֶלְפָּה לְהֵטִי נוֹרָא דְאַכְלָא
 ומשמאלו של מטטרון יש גחלים של אש שורפת וחזקה והם מתאחדים בקשקשיו שהם
 חייליו והם שבעים אלף מלאכים שהם אש שורפת ואוכלת דהיינו שהם דינים קשים וחזקים
 כמו אש שמתפשטת למרחוק (רמ"ק), **וְאֵינּוֹן שְׁתֵּין מְזִינֵי זֵינֵי קְשִׁין,**
מֵאֵינּוֹן גְּבוּרָן תְּקִיפֵן, דְּהֵחִיא גְּבוּרָה עֲלָאָה דְקִדְשָׁא
בְּרִידָה הוּא. הָדָא הוּא דְכְּתִיב מְגֻבּוּרֵי יִשְׂרָאֵל ואלו הששים
 גבורים הם מלאכים המזוינים בכלי זין קשים וחזקים מאותם הגבורות החזקות של אותה
 הגבורה העליונה של הקב"ה שהוא הבינה המתלבשת בז"א וזהו שכתוב מגבורי ישראל
 דהיינו שהם מגבורי ז"א הנקרא ישראל (מק"מ בשם מהרח"ו).

מהמלכות יוצאים מלאכים לפעול דינים בעולם

וְתֵאנָא, בְּהֵאֵי עֲרֶסָא, מַה פְּתִיב בְּהַ, וְתִקָּם בְּעוֹד
לֵילָה ולמדנו שמה כתוב באותה מטתו שלשלמה שהיא המלכות,
 ותקם בעוד לילה דהיינו שהיא נותנת שפע לחייליה וזהו דוקא בלילה עד חצות (רמ"ק),

אור הרשב"י

[100] כן הוא גירסת הרמ"ק.

הלימוד היומי

לע"נ הרב מרדכי צמח בן מזל טוב זצ"ל

כִּד יִנְקֹא מִסְטָרָא דִּימִינָא (ס"א מסְטָרָא דְדִינָא). וְתַתֵּן טָרְף לְבֵיתָהּ וְזֶהוּ כְּאִשְׁרֵי הַמַּלְכוּת יוֹנֶקֶת מִצַּד הַדִּין וְלִכְּנֵן כְּתוּב עַל זְמַן הַלֵּילָה וְתַתֵּן טָרְף לְבֵיתָהּ. מֵאֵי טָרְף, כְּמָה דְאֵת אָמַר (מִיכָה ה) וְטָרְף וְאִין מְצִיל וּמַהוּ הַטָּרְף הַזֶּה, אֵלֹא הוּא כְּמוֹ מַה שְּׁנֹאמַר וְטָרְף וְאִין מְצִיל דְהֵינְנוּ שֶׁהוּא מַלְשׁוֹן פּוֹרְעֵנוֹת מִכַּח הַדִּינִים הַחֻזְקִים וְאִין מִי שִׁיֻּצֵּל מֵהֶם. הֲדָא הוּא דְכָתִיב כְּלָם אַחֲזִי חָרֵב וְזֶהוּ מִשׁ"כ כְּלָם אַחֲזִי חָרֵב שִׁפְרוּשׁוֹ שֶׁהֵם אוֹחֲזִים בַּמַּלְכוּת כְּאִשְׁרֵי הִיא בְּבַחֲיֵנֵת חָרֵב שֶׁהִיא מַלְאָה בְּדִינִים מְלַמְּדֵי מְלַחְמָה, זְמִינִין בְּכָל אֲתָר לְמַעַבְדֵי דִינָא, וְאַקְרוּן מְאִירֵי דִיבְבָא וְיִלְלָה וּמִשׁ"כ מְלַמְּדֵי מְלַחְמָה פִּירוּשׁוֹ שֶׁהֵם מְזוּמְנִים בְּכָל מְקוֹם לְפַעוּל דִּין וְהֵם נִקְרָאִים בְּעַלֵּי הַשְּׁבָרִים וְהַתְרוּעָה שֶׁהֵם טוֹד הַדִּינִים שְׁבַעֲלֵי הַשְּׁבָרִים שְׁבִיֻצִירָה מִקְבָּלִים מֵהֶם דִּין, וְכֵן בְּעַלֵּי הַתְרוּעָה שְׁבַעֲשִׂיָה מִקְבָּלִים מֵהֶם דִּין (מק"מ).

מגבורה דז"א בעלי הדינים מקבלים כוחם לפעול בעולם

אִישׁ חֲרָבוֹ עַל יָרְכוֹ וּמִשׁ"כ אִישׁ חֲרָבוֹ עַל יָרְכוֹ פִּירוּשׁוֹ שְׁאֵלוֹ הַשְּׁשִׁים גִּיבּוּרִים מִקְבָּלִים אֵת כַּח הַדִּינִים מֵהַמַּלְכוּת הַנִּקְרָאת חָרֵב בְּכַדֵּי לְשִׁמּוֹר אֵת יִסוּד הַמַּלְכוּת הַנִּקְרָא יָרֵךְ מֵאַחֲזִיזוֹת הַחִיצוֹנִים (מק"מ). כְּמָה דְאֵת אָמַר, (תְּהִלִּים מֵה) הַגּוֹר חֲרָבָךְ עַל יָרְךָ גִּבּוֹר וְהוּא כְּמוֹ הַפִּירוּשׁ שְׁנֹאמַר חֲגוֹר חֲרָבְךָ עַל יָרֵךְ גִּיבּוֹר שִׁפְרוּשׁוֹ שֶׁתַּחְגּוֹר חֲרָבְךָ בְּכַדֵּי שְׁלֵא יִנְקוּ הַחִיצוֹנִים מִיִּסוּד הַמַּלְכוּת הַנִּקְרָא יָרֵךְ (מק"מ). מִפְּחָד בְּלִילוֹת. הָא אוּקְמוּהָ, מִפְּחָדָהּ דִּיגִיְהֵנָם וְכוּ' וּמִשׁ"כ מִפְּחָד בְּלִילוֹת פִּירוּשׁוֹ כְּמוֹ שְׁבִיאָרָהוּ חו"ל שֶׁהוּא לְשׁוֹמְרָה מִפְּחָד הַגִּיְהֵנָם הַדּוּמָה לְלִילוֹת

בכדי שלא יתאחזו בה החיצונים הנקראים גיהנם ולילה, ונקראים כן משום שבלילה מתחזק עונש הרשעים בגיהנם כפול ממה שהיה ביום (מק"מ) **אַבְל מִפְּחַד בְּלִילוֹת, כְּלוֹמֵר, כֹּל דָּא מֵאֵן אַתָּר נְטָלִין** אבל אנו נבאר באופן אחר שמש"כ מפחד בלילות, רצונו לומר מאיזה מקום כוחות הדין מקבלים, **מִפְּחַד, מִהָהוּא אַתָּר דְּאַקְרִי פְּחַד** ואומר שהוא ממקום הפחד שהוא גבורה דו"א, **כְּמָה דְּאֵת אָמַר** כמו שנאמר (בראשית לא) **וּפְחַד יִצְחָק הָיָה לִי** דהיינו שיצחק היה חתום בגבורה והוא נקרא פחד וכמו שכתוב בפסוק. **וַיִּשְׁבַּע יַעֲקֹב בְּפֶחַד אָבִיו יִצְחָק. בְּלִילוֹת, בְּזִמְנֵין דְּאֵינֻן מִתְּפַקְדִין לְמַעַבְד דִּינָא** בלילות פירוש שבלילה יש את התגברות הדינים וזה הזמן שהם מצווים לפעול דין בעולם.

נשמות הצדיקים עולים למלכות ונשפע שפע בעולם

וְתֵאנָא, כְּתִיב (משלי לא) זְמַמָּה שְׂדֵה וְתִקְחֶהּ וכן למדנו שכתוב "זממה שדה" שפירושו שחשבה המלכות לקבל שפע ולהיות כמו שדה תפוחים ולכן כתוב "ותקחהו" דהיינו שהיא לקחה את השפע, והרי נתבאר שבחינת שדה הוא במלכות (מק"מ). **הֲרֵא הוּא דְכְּתִיב** וזהו שכתוב, (איוב מ) **וְכָל חַיֵּית הַשְּׂדֵה יִשְׁחָקוּ שָׁם** דהיינו שאלו החיות הם קיבוץ הכוחות שבבחינת שדה שבמלכות והם מעוררים את שחוק הייחוד של המלכות (מק"מ). **וְעַל דָּא כְּתִיב,** (תהלים קד) **זֶה הַיָּם גָּדוֹל וְרָחֵב יַדָּים וְגו' שָׁם אַנְיוֹת יִהְלְכוּן**